

Ա Ն Ս Ե Ղ Ո Ք Թ Ե Ն

Դրանս առջին, կը հեծկէսայ ձայն մ'ինձ ծանօթ,
Սիրս այս գիւեր բաց է բոլոր եկուրներուն,
Մեկնող բոլոր իմ սէրերուն անժամանդաղ,
Որոնց համար ես դառնօրէն յանախ կուլամ:

Կը յամառի զարկը մասին սրսիս վրայ,
Մութ գիւերին, ո՞վ է եկուրն այս տարածամ,
Հէֆաթներու աշխարհներէն եկած թոշո՞ւն
Թէ անցեալի յուշկապարիկն իմ սէրերուն:

Կապոյտ թռչուն, բայց դուն ուրի՞ք, բայց դուն ի՞նչպէս...
Ո՛ւր գիւերին, մո՛ւր գիւերին, անակնկալ
Ինձ կը բերես անմեղութիւնն անցեալներուն
Զոր կորուսի առուծախին մէջ օրերու:

Կրակ լեզուով ինչպէս պատմեմ կեանքս քեզի,
Ըսգտանով ու մեղքերով այնքան լեցուն,
Թո՛ւր գընա՛ հին օրերու անմեղութիւն,
Ու թող ինձի հեռանքն անհուն կոտորումներուն:

Անցեալին հետ ի՞նչպէս հաշուիլ կրնայ ներկան...

ԶԱՒԷՆ Ա. Զ.

